

SHAHED

Forfædre, Facebook og fremtidsdrømme

 LINE AGERLIN TROLLE **WILLIAM VEST-LILLESØE**

Veninderne sidder i den hemmelige have og nyder skyggen i frikvarteret. De griner højt, men tysser hurtigt på hinanden. Normalt spiller de volleyball eller fodbold, men lige nu er det eksamenstid. Så skal man være stille i pauserne. Derfor sidder de mest i haven og snakker.

Shahed er 13 år og går i 7. klasse på en kristen privatskole kun for piger. Selv om det er en kristen skole, er der kun fem kristne i Shaheds klasse. Shahed selv er stolt af at være muslim, og hun glæder sig til ramadanen, der begynder om et par dage. "For mig handler islam om fred. Med fasten i ramadanen oplever jeg på min egen krop, hvordan det er at mangle noget. Vi vender om på døgnnet og spiser ikke om dagen. Hvis jeg bliver sulten, sidder jeg med mibaha-kæden og flytter perler og siger nogle bestemte vers imens. Så glemmer jeg, at jeg er sulten. Min religion gør mig stærk." Shahed vil gerne begynde at bede fem gange om dagen, men lige nu er skolen vigtigst. Shahed vil også gerne gå med tørklæde på et tidspunkt. En dag, når hun beslutter det, vil hun gerne have sit hår helt for sig selv.

Shaheds bedste veninde, Farah, er kristen. De kan godt lide at dele hinandens traditioner. Farah plejer at faste sammen med Shahed i skolen under ramadanen, og sidste jul var Shahed med til at pynte juletræ hos Farah. Det havde hun aldrig prøvet før.

Efter skole bliver Shahed hentet af Ehab. Han har været privatchauffør for Shaheds familie, lige så længe hun kan huske. Han kører Shahed til og fra skole hver dag. Ofte tager de også ud på opdagelse i Amman. De har hemmelige yndlingssteder, som kun de to kender til. De kører ud i den store millionbys travle trafik. Byen strækker sig over syv bakketoppe. De kører op og ned ad stejle gader mellem sandfarvede huse. Shahed rejser sig op og stikker hovedet ud gennem soltaget. Hun kan mærke luften suse i det lange hår.

Shaheds mor synes, at man skal spise maden med fingrene, for så smager den bedst. I dag får de musakhan-ruller, mahashi og kibbeh til frokost. Deres køkkenhjælper serverer maden i den fine stue, og Shaheds mor øser op på tallerkenerne til hele familien.

Shahed rækker tunge. Hun sender snapchatbeskeden til Seema. Med det samme kommer der en tilbage. En skør grimasse. Shahed

Til frokost får de mahashi, som er ruller af olivenblade med squash, og musakhan-ruller med kylling. De får også kibbeh af bulgur og sambosak, som er friturestegte brødpakker med kød og grøntsager indeni.

Shahed går på en kristen pigeskole. Deres skoleuniform er en hvid t-shirt og brune bukser. Shahed læser højt af sin historie i faget arabisk.

sender en, hvor hun griner. Hun sidder på gulvet på sit værelse og spiller et zombiespil på sin PlayStation. Hun kan godt lide at sidde derinde helt i fred.

For nogle år siden var Shahed mere stille og forsigtig, end hun er i dag. Hun kan stadig huske, hvordan det var at blive mobbet. En pige fra hendes klasse lavede en gruppe på Facebook om Shahed. Hun skrev til alle i gruppen, at Shahed var skør og dum. Først var Shahed ligeglad, men da pigen skrev direkte til hende: "Se, der er ikke nogen, der kan lide dig!", blev hun alligevel i tvivl. Shaheds forældre og skolen fik gruppen fjernet, men Shahed havde ikke lyst til at komme i skole bagefter. Efter sommerferien blev eleverne fra hendes årgang blandet til nye klasser, og det hjalp. I dag har Shahed mange gode venner.

Shahed samler på gode minder. Hun har en mindekasse fuld af ting fra særlige tidspunkter i sit liv. Hun har medaljer fra

konkurrencer i baneløb og billeder fra klasseture. Der er også gamle sort-hvid fotos af hendes oldeforældre. Alle mændene har traditionelt beduin-tøj på. Shahed er det, man kalder jordansk jordaner. Hun nedstammer fra den lille gruppe beduiner, der har beboet Jordans ørkenlandskaber i mange generationer. Hendes mor kan fortælle fantastiske historier om deres forfædre. Shaheds yndlingshistorie handler om, hvordan hendes mors oldefar besluttede, at beduinfamilien ikke skulle leve som nomader længere. De slog sig ned, dér hvor Amman ligger i dag. "Minderne er vigtige for mig. Det betyder meget for mig at kende min families historie og have gode veninder. Det er alt sammen en del af mig."

Et af Shaheds bedste minder er fra en dag tilbage i januar. Shahed kom hjem, og hendes mor bad hende gå ind i stuen. Shahed undrede sig, men da hun gik ind i stuen, lød et højt "surprise", og alle hendes veninder omfavnede hende i et stort kram. Stuen var fuld af balloner, og de havde sørget for kage og sodavand. Shahed kan ikke huske, hvornår hun sidst var så glad.

Shahed drømmer om at blive læge. Hun synes, det er spændende, hvordan kroppen fungerer, og så vil hun gerne forske og opfinde kure mod farlige sygdomme. Shahed ved godt, at det ikke nødvendigvis er så let. Hendes mor måtte kæmpe for at blive en dygtig og velanset advokat. Der er mange kvinder i Jordan, der har en god uddannelse, men som alligevel passer hjemmet i stedet for at arbejde. Shahed vil gerne være ligesom sin mor. Hun vil gerne både have familie og arbejde, og så glæder hun sig til selv at kunne køre bil. Der er så meget, hun gerne vil. Hun kan næsten ikke vente.

På hjemmesiden kan du finde ud af, hvad Shaheds yndlings-PlayStation-spil er. Du kan også høre Shaheds mor fortælle om Ammans grundlæggelse.

